

ΔΑΝΑΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΗ • ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ • ΕΞΗΓΗΤΙΚΑ

ΝΕΡΟΥΔΑ
ΓΕΝΙΚΟ
ΑΣΜΑ
(KANTO XENEPAŁ)

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

gutenberg

Ο πρώτος τόμος τοῦ ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΣΜΑΤΟΣ (CANTO GENERAL) ποὺ ἔχει ἡδη κυκλοφορήσει περίξει: Πρόλογο Α' (1973). Πρόλογο Β' (1974). Εισαγωγή καταποτική ίδιαιτέρα γιὰ τὸ "Ασμα 'Υψώματα τοῦ Μάτσου Πίτσου. Σύντομη Χρονολογία. Ἐργογραφία. Τὰ πρώτα τέσσερα "Ασματα I Τὸ Φωτιστικό στὴ γῆ, II ἡ 'Υψώματα τοῦ Μάτσου Πίτσου; III. «Οἱ Καταχτέρες, IV «Οἱ Ἐλευθερωτέρες». Ἀκόμη, Γλωσσάρι — Ἐξηγητικὰ μὲ διακόσια ἵνα λήμματα ποὺ βοηθοῦν στὴν ἀνετάρερη παρακολούθηση αὐτῶν τοῦ ἔργου ποὺ είναι ἡ Γενικὴ Ἰστορία, ἡ Κοσμογονία τῆς Ἀμερικάνικης Ήπείρου — ἀπὸ τὴν προϊσταντική περίοδο ὡς τὰ 1800 — δοσμένα ποιητικὰ ἀπὸ τὸν κορυφαῖο ποιητὴ Πάβλο Νερούδα.

Τὸ Τρίτος τόμος ποὺ θὰ κυκλοφορήσει μετὰ τὸ Δεύτερο. Θὰ περικλείει εἰδικὸ μελέτημα γιὰ τὶς ἀνυφορές τοῦ Νερούδα στὴν Ἑλλάδα μέρα στὸ ἔργο αὐτό, τὶς Ραψωδίες: IX Νὰ Σύνησει ὁ Ξυλοκόπος, X Ὁ Φυγάδας, XI Τὰ Λουλούδια τοῦ Πουντάκι, XII Τὰ Ποτάμια τοῦ Τραγουδιστοῦ, XIII Κοράλε Πρωτοχρονιάτικο γιὰ τὴν Πατρίδα μές τὸ Ζόφο. XIV Ὁ Μεγάλος Ὁκεανός, XV Ἐγώ Είμαι Ἀκόμα, ἀναλυτικὸ κατάλογο τῶν ἐκδόσεων τοῦ ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΣΜΑΤΟΣ ἔξω καὶ στὴν Ἑλλάδα, Γλωσσάρι καὶ Ἐξηγητικά.

~~την πολιτεία από την οποία συγχρέει η θεωρία της απόστασης~~.
Αριθμοί ψήφων
παρατεταμένων γραμμάτων Εθν. Πατρ.
Σύντετος δε σημαδεύεται ότι τακτικά συρρέονται.

Το πρώτο είναι βασιστέος στην ποικιλία των

ριμήρων ΣΕΦΕΡΩΝ.

Το δεύτερο, το Πατρινό ΝΕΠΟΥΡΤΑ.

—

Το ποικιλό ΕΠΙΦΑΝΙΑ

Έγραψε ο Σεφέρης [στοι 1938,
στην Κορυτσαί.]

Ως δεδηλώνεται μεταποίησε τον

αριθμό στις τις ημέρες της 1959.

Αργότερα, τον Φεβρουάριο του 1968,

σταν δρισκούντων στην φυλακή

ΑΒΓώνων, αποτελείται σύμφωνα με το
ποικιλό, από την ίδια πλευρά την δεκανόπολη
επιλέγεται. Η πρώτη έντητη της
είναι την από την κυριαρχία της ΑΒΓώνων.

Πάσχει λαϊκός ΤΙΤΛΟΣ

ΕΠΙΦΑΝΙΑ - ΑΒΓΕΡΩΦ.

αγραντοί γιγαντοί. Οι αρχαίοι επιστήμονες συγχέουν την θάλασσα με την ουρανό και προσωποποιούν την ωκεανό σαν θεότηταν. Η θάλασσα ήταν το αρχαιότερο μέρος της γης, το οποίο έκανε την έρημη γη να γίνεται ζωηρή. Το θαλάσσιο μέρος της γης ήταν το αρχαιότερο μέρος της γης.

Επίσημη ημέρα της θεοποίησης της θάλασσας
Επίσημη ημέρα της θεοποίησης της θάλασσας

Θεοποίηση της θάλασσας
Θεοποίηση της θάλασσας
Θεοποίηση της θάλασσας
Θεοποίηση της θάλασσας
Θεοποίηση της θάλασσας
Θεοποίηση της θάλασσας
Θεοποίηση της θάλασσας
Θεοποίηση της θάλασσας
Θεοποίηση της θάλασσας
Θεοποίηση της θάλασσας
Θεοποίηση της θάλασσας
Θεοποίηση της θάλασσας

Φερερά - Αιγαίνας

Σοι ορθρωνί ~~είσιντες~~ φήμεια τού εγώ
πέφτω πάσι

- Η Εγνατί Χεωστα ως Ραγγίας ή Νευρας
της Ζοϊκ Κεφαλής
- Τοι Κρονοί των Στρατούδων
- οι Μονίστες Αγριόποτο Νιούπαν
και Ντορά Μασκαπούνος
- οι κιδαρίστες Λίγα Ζώνια
και Βαργγής Αντακίουν

Περι Η γοινιά όρχιστροι μέ τού

Γιαννη Δ. Σιγή

Μοίκη Καρντής

Χρυσοτίμη Κυριακωνίουν

Νίκο Μανιάτη

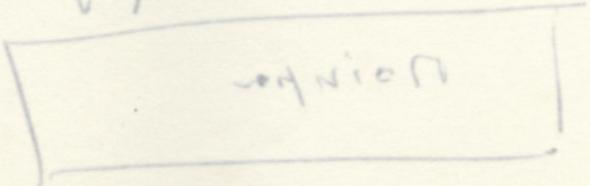
και Βαργγής Ναναγγήτη

Σαργιάς είναι ο Αυτίνος Καραγιάννης

Νοινην

diff for different ~~for~~ functions for diff
weights with diff
functions to diff X's
in our feature
to know for which features
of difference we can
use more or less
info for diff functions

If you want to calculate by hand
eg. Δ π
 Δ π π
X π π π
and π π π
then (or diff) π π
and π π π
and π π π

To Ρενίος Τραγούσιο το καινό Χειρόπιν-
 σίω είναι πόνος ~~τέλεος~~ το ηδόνη
 τραγούδιο είπε το Πλατύπος Νερούντα
 αλλά ^{κατ'} είναι αυτό τοι ^{ποιητικότελος} αριστούργητον
 οι τραγούδια τογ.

To Ρενίος Τραγούσιο είναι το
 Τραγούδι στη ~~τέλεος~~ Νότιας Ανατολής -
 Της Ευρώπης της -

Της Γερμανίας της Νοτιοανατολής
 της Βουρβονίας, της Νορμανδίας
~~και~~ της Ισανίας // ~~της~~
 Είναι το τραγούδι της αρχαίας
 της Ισανίας Τραγούδια.

Καροκιλιάνη στην Ευρώπη,
 και γίνεται είναι τό Ρενίος Τραγούδι
 "Ούντων της Ισανίας νωρίτερων
 παι είναι φυτεύεις μεγάλων.

To Lmino. Through to forward
 off or ~~quarantine~~ ~~and~~ ~~quarantine~~
 - ~~quarantine~~ ~~for eggs~~ ~~of frogs~~
~~and~~ ~~not~~ ~~over~~ ~~over~~ ~~over~~
~~over~~ ~~over~~ ~~over~~ ~~over~~ ~~over~~ ~~over~~
~~over~~ ~~over~~ ~~over~~ ~~over~~ ~~over~~ ~~over~~
~~over~~ ~~over~~ ~~over~~ ~~over~~ ~~over~~ ~~over~~

or work through ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~
 - ~~quarantine~~ ~~quarantine~~ ~~quarantine~~ ~~quarantine~~ ~~quarantine~~ ~~quarantine~~
 - ~~quarantine~~ ~~quarantine~~ ~~quarantine~~ ~~quarantine~~ ~~quarantine~~ ~~quarantine~~

not work ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~
 instead ~~work~~ ~~work~~ ~~work~~ ~~work~~ ~~work~~ ~~work~~

~~work~~ ~~work~~ ~~work~~ ~~work~~ ~~work~~ ~~work~~

changes in project or visit
 beginning ~~work~~ ~~work~~ ~~work~~ ~~work~~ ~~work~~ ~~work~~

Το Γενικό Τραγούδι -

ο Νερούρης και ο Αγιάντη
οχριτσιάρης ναι το σύνων (αυθικάν ναι
(οντικής ναι το σικουστής
σίσηρης) ου τραγιάς

Σταύλος το Σαντορίνο οι χάρις
και ναι ειρηνίσσων την Συναγένεση

βασιλίας, σινεγανδίσως

οι Εγγάλης, ου την Χανιά -
~~Οπως το γεγονός και σημερινών~~

Ναι σήμερης ναι σιτρας δινούτης

ενι, ζεινι Εγγάρινες Εγγάρια,

Το Γενικό Τραγούδι

την ιωνική παραλία και την ~~μεσημβρινή~~
την εποχή την πρακτική Χριστού -
θανάτου πολύτιμης ανάπτυξης,
και αντί της παραστατικής παραγωγής -
και της παραγωγής της θρησκείας.
~~παραγωγής της θρησκείας.~~

2

→ ~~biological~~ ~~mineral~~ to
TIP AND FOSSILS
exhibit
specimens for sale
and gift
(specimens
of various
minerals
from various
countries
and geological
periods)

→ ~~minerals~~ ~~specimens~~ ~~for sale~~
~~minerals~~ ~~specimens~~ ~~for sale~~
specimens
of various
minerals
from various
countries
and geological
periods

~~minerals~~
~~specimens~~
specimens
of various
minerals
from various
countries
and geological
periods

Σορτ της εργα ζων

και Margin Φαρμακευτικός

και ο Π Τροφ Διατριβής αναστάθματος.

Η Ελληνική εποχή της κρίσεων στην Διατριβή

1

~~ΕΠΟΧΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ~~

Ακολεύει μεταξύ της η πρώτη περιόδος

2

UNITED FRUIT

3

~~ΒΛΑΖΗΣΗΣ~~

4

~~ΣΕΙΣ ΝΑ ΖΗΣΟ~~

5

οι ΕΓΕΝΕΡΩΤΕΣ

6

Εργαστηκές πολιτικής

7

Επωαναστάθματος
Διατριβής

2. -
Golfers try to get
the ball into the hole

hole in one. Out of 1000
times you will get 1000 times

you will get 1000 times
you will get 1000 times

you will get 1000 times

you will get 1000 times

you will get 1000 times

you will get 1000 times

you will get 1000 times

you will get 1000 times

you will get 1000 times

1

2

3

4

5

6

F

604787

7

Επιφάνεια Ἀδέρωφ Ποίηση: Γιώργου Σεφέρη

Τ' ἀνθισμένο πέλαγο καὶ τά βιουνά στή χάση τοῦ φεγγαριοῦ
ἡ μεγάλη πέτρα κοντά στίς ἄραπονυκεῖς καὶ τ' ἀσφοδόλια
τὸ σταύριν πού δὲν ἥθελε νά στερέψει στὸ τέλος τῆς μέρας
καὶ τὸ κλειστό κρεββάτι κοντά στὰ κυπαρίσσια καὶ τὰ μαλλιά σου
χρυσᾶ^{τ'} δατρα τοῦ Κύκνου^{κ'} ἔκεινο τ' ἀστρού δ' Ἀλδεβαράν. //

Κράτησα τή ζωή μου^{κράτησα} τή ζωή μου ταξιδεύοντας,
ἀνάμεσο στά κίτρινα δέντρα^{κατά} τό πλαγιασμό τῆς βροχῆς
σέ σιωπηλές πλαγιές φορτωμένες μέ τά φύλλα τῆς δέξιας,
καμμιά φοτιά στή σκορπή τους^{βραδυάνεις}||
Κράτησα τή ζωή μου^{στ} στής αριστερό σου^{χέρι} μιά γραμμή^τ
μιά χαρακή στό γόνατό σου^{τάχα} νά υπάρχουν
στήν ἄμμο τοῦ περασμένου καλοκαιριού^{, τάχα}
νό μένον ἔκει πόνησης δ^ε οριάδ^τ κανύδας^{άπονο}
γύρω στήν παγωμένη λίμνη τήν ξένη φωνή!||
Τά πρόσωπα πού βλέπω δέ ρωτοῦν[|] μήτε ή γυναίκα^τ
περπατώντας σκυρή βυζαίνοντας τό παιδ. της.||

'Ανεβαίνω τά βουνά^{μελανιασμένες} λεγκαβλίες^{την} χιονισμένος
κάμπος,^{τως} πέρα δ^ο χιονισμένος κάμπος,^{τίστοτε} δέ ρωτοῦν[|]
μήτε δ^ο καυόδη^{κλειστός} σέ βουνά^{έμρουσαλήσια} θυμήτε
τά χέρια πού^{απλώνονται} γιά νά γιρέψουν^{την} οι δρόμοι.||
Κράτησα τή ζωή μου^{ψιθυριστά} μέσοα στήν^{άπεραντη} σιωπή |
δέν^{έρω} πιά νά μιλήσω μήτε νά συλλογιστώ^{ψιθυροί}
σάν τήν^{άνασα} τοῦ κυαριστοῦ^{τή νύχτα} ἔκεινη^τ
σάν τήν^{άνθηπων} φωνή τήν^{νυχτεινής} θάλασσας στά χαλίκια^τ
σάν τήν^{άνάμνηση} τής φωνής σου^{λέγοντας}: «εύτυχια».||
Κλείνω τά μάτια γρεύεις τας^{τό μυστικό} συναπάντημα^{τῶν} νερῶν
κάτω ἀπ' τόν πάγο^{τό} χαμόγελο^{τής} θάλασσας[|] τά κλειστά πηγάδια,
ψηλαφών^{τας} μέ τίς δικής^{μον} φιέβεις^{τις} φλέβες^{έκεινες} πού μον^{εφεύγοντο}||
ἔκει^{πον} τελειώνουν^{τά} τενρολούνδα^{|κι} αὐτός δέ^{ανθρωπος}
ποι^{βιητατέει} τυφλός^{πάνω} στό χιόνι^{τής} σιωπής.^τ||
Κράτησα τή ζωή μου^{θημαϊ} του^{γχεινόντας} τό νερό πού σ'^{άγγιζει} |
στάλες^{βαρείες} πάνω στά πράσινα φύλλα[|] στά πρόσωπο σου^τ
μέσα στόν^{ἄδειο} κήπο[|] στάλες^{στήν} άνηντη^{δεξιαμενή}^τ
βρίσκοντας^{έναν} κύκνο^{νεκρό} μέσα στά κάτασπρα^{φτερά} του[|]
δέντρα^{ζωντανά} καὶ τά μάτια σου^{προσηλωμένα.}||

'Ο δρόμος αὐτός δέν τελειώνει^{δέν} έχει^{άλλαγή} δόσο γυρεύεις
νά θυμηθεῖς τά παιδικά σου χρόνια[|] έκεινους πού^{έπυγαν} έκεινους
πού^{χάθηκαν} μέσα στόν^{μπνο} τούς πελαγίσους^{τάφους,} |
δόσο^{ζητας} τά σώματα πού^{άγαπτες} νά σκύνουν
κάτω ἀπό τά σκληρά^{κλινάρια} τῶν πλατάνων^{έκει}
πον^{στάθηκε} μά^{άχιδα} ποδ^{ήλιοι} γιαννωμένη^τ
καὶ σκίτησε^{ένας} σκύλος^{καὶ} φτεροκόπτε^η καρδιά σου,^τ
δέ^{δρόμος} δέν^{έχει} άλλαγή[|] κράτησα τή ζωή μου.||

Τό χιόνι, καὶ τό νερό, παγωμένο^τ σά πινηματα τῶν ἀλιγων. ||

(Εκχοντων)

①

ΜΕΡΗΣ

ΖΟΝΤΑΝΑ

ΗΤΑΝ τὸ λυκόφως τῆς ἰγουάνας*.

'Απ' τὸ ἀψιδωτὸ λειρὶ¹
 ἡ γλώσσα τῆς χυνόταν
 σὰν ἀκόντιο μὲς στὴ βλάστηση'
~~μοντεστικὸς μερικῶν περιοχῶν τὸ σέλβα*~~
 τὸ σέλβα* μὲ βίδισμα μελανία.

Εγκαίενται

νὰ ξεπετιοῦνται οἱ θεοὶ τῶν βλασταριῶν.
Πλατωσιὲς καὶ φαράγγια μοιράζονταν
τὸ σπόρο τοῦ ἀνεμου
στῆς κορδιγιέρας* τὰ φτερά,
φῶς πυκνὸ ἀπὸ σπειριὰ καὶ βλασταράκια,
τυφλὴ αύγη βυζαγμένη
ἀπ' τοὺς ὑπόγειους πηχτοὺς χυμοὺς
τῆς ἀδυσώπητης ζώνης τῶν βροχῶν*,
τῶν κλειστῶν νυχτιάτικων πηγῶν,

τὸν γουανάκο^{*}, ἀνάρρι σὰν οξυγόνο,
πήγαινε στὰ φαιδρά πλανιά Δύσματα
μὲ τὶς χρυσές του μπάτες.
Ἐνώ το λάμπα^{*} ξύνετε τ' αὐθῶ του
μάτια μπροστά σ' ἐνενά κόσμο
τρίσευγεινά, γεμάτον δραματιάλεσ.

Οἱ μαῖμοιδες πλέκαν τὸ νῆμα
τοῦ ἀπελεύθητου ἑρωτισμοῦ,
στὰ ρεῖθρα τῆς αὐγῆς,
ρίχνοντας τοίχους ἀπὸ γύρη, [†]
τρομάζοντας τοῦ Μοῦζο τὶς πεταλοῦδες
μὲ τὰ βιολετιὰ φτερουγίσματα. //

"Ηταν ἡ μάχτα τοῦ καταμά,
οὐχτα πεδιάρια πονηράμην
στὰ ρύγγη ποιο πρίμαλαν μέσα ἀπὸ τὴ λάσπη,
κινεῖ τὸ ὑπναλέαν τενάγην
ενας θουντός θύμωβος ἀπὸ πανηπλίες
γυροῦσσε στὴ γλύκνα καταχωγή.

"Οἱ λαγουδάροις ἔγραψε τὰ φύλλα
με τὴ φωνοφορεῖν ἀπομίσια του·
τρέπεται ἡ εστία^{*} μέσα στὰ κλαδιά
σαὶ την καταλιντηὴ φωταί,
ἐνώ μέσα της κάινε τῆς σελβίας
τὰ ματιά τα ἀλκοολιά.

"Οἱ ἄστροι γέρερισιν τὰ πόδια
τοῦ ποταμοῦ, κι ὀσμήλινται τῇ φωλιά
τοὺ μέσα καὶ πάνω στὴ πλαχταριστὴ λιχουδιά της
οὐκ χυμήξουνε με λόκικιν δόγτια.

Καὶ στὸ βάθος τοῦ μεῖζονος νεροῦ,
ἴδιος κύκλος τῆς γῆς,
σκεπασμένος λάσπη λειτουργική, [†]
θρησκευτικὸς καὶ ἀδηφάγος
κείται ὁ γίγας ἀνακόντα. //

III

*ΕΡΧΟΝΤΑΙ
ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ*

Ολλα ηταν πέταγμα στη γῆ μας.

Σταγόνες αἷμα καὶ φερὸς
οἱ καρδερίνες, ἀφαίμαζαν
τὴ χαραυγὴ τοῦ Ἀγάγουωκ*.
Τὸ τουκάν*, ἀξιολάτρευτο ηταν κούτι
μὲ καλογυαλισμένο φροῦτα.
Τὸ κολυμπή* διαιώνις τὰ πρωτεῖνα
σπιθεβόληματα τῆς ἀστραπῆς
κι οἱ μικρὲς πυρκαγίες του
φουντώναν στὸν ἀσάλευτο ἀγέρα.

Οἱ λαμπερόχρωμοι παπαγάλοι πλημμύριζαν
τὴ βάθη τῶν φιλλωμάτων
σὰ λάμες ἀπὸ τράσινο χρυσάφι
φρεσκοβιγαλμένο ἀπ' τὸν πολτὸν
τοῦ ἀποπνιγτικοῦ βάλτου,
καὶ μὲς ἀπὸ τὰ μάτια τους τὰ κυκλικὰ
ἔνας κιτρίνος κοίταζε κρίκος
παλιὸς διο τὰ δρυγάτα.
“Ολοι οἱ ἀντοὶ τ' οὐρανοῦ
σιτίζαν τὸ ματωμένο σὸν τους
στὸ ἀκατοίητο γαλάζιο,
καὶ μὲ τὰ σαρκοβόρα του φερὸς
πέταγε πάνω ἀπὸ τὸν κόσμο
δὲ κόντωρι δὲ βασιλιάς δολοφόνος,
καλόγερος ἐρημικὸς τῶν οὐρανῶν,
τοῦ χιονοῦ μαῦρο χαίματι,
λαίλαπα σὲ γερακιοῦ φωλιά.

Τὸ δρέφο*, μὲ τὴν ἐπιδέξια μηχανικὴ του
ἐφτιαχχε ἀπὸ λάσπη εὐωδιαστὴ
μικρὰ εὔηχα θέατρα
ὅπου ἐμφανιζόταν τραγουδάντας.

Τὸ ἀτάχακαμίνος* πέρναγε
μπήζοντας τὴν ὑγρὴ κρωξιά του,

Εταιρεία φρουτών "Όταν ήχθησαν οι σάλπιγγες, όλα
είχαν έτοιμαστεί πάνω στή γη,
κι ό Ιεχωβά μοίρασε τὸν κόσμο
στη Coca-Cola Inc. / Άνακαντά,
στη Ford Motors και σ' άλλες μονάδες. Και στοι υπόσχιση
της Εταιρίας φρουτών Inc:
χράτησε γι' αύτην τὸ πιὸ ζουμερό Κορμοῖ =
τὸ κεντρικὸ παράλιο τῆς γῆς μου,
τὴ γλυκιὰ μέσην* τῆς Αμερικῆς /
Ξαναβάφτισε τὰ χώματά της, P

Kai ~~της~~ ξαναβάφτισε τὰ χώματά της, P

"Δημοκρατίες τῆς Μπανάνας" //
και πάνω στοὺς ξεχασμένους νεκρούς, P
πάνω στοὺς ταραγμένους θρωες
ποὺ καταχήσανε τὸ μεγαλεῖο,
τὴ λευτερίᾳ και τὶς σημαῖες, P
ΐδρουσ τὴν "Οπερα Μπούφαν" P
ἀλλοτρίωσ τὶς λεύτερες θελήσεις
πρόσφερε καισαρικὰ στέμματα, P
ξέπασλυσε τὸν φθόνο, ξουβάλησε
τὴ διχτατορία απῆς Μύγαρο,
μύγα Τρουγκό, μύγα Τάτσος,
μύγα Καρρίας, μύγα Μαρτίνες,
μύγα Οδύβικο, μύγες ποτισμένες
μὲ αίκια ταπεινὸ καὶ μαρμελάδα,
μύγες μπεκροῦδες ποὺ βουζίουνε
πάνω στὰ θμαδικὰ λαϊκὰ νεκροταφεῖα, T
μύγες ταΐρου, θοφές μύγες
ειδικευμένες στὴν τύραννια.

'Αναρέσων

Μέντη στὶς αἰμόχαρες μύγες P Εταιρεία φρουτών P
ξεμπακάρει P P
ξετελίζονται μὲ καφὲ καὶ φρούτα
τὰ λαϊκά τῆς ποὺ ξεγλυπορεύε
σὲν ιταράδες μὲ θησαυροὺς
ἀπ' τὰ στραγγαλισμένα μας γόνιμα

Xύπνες τῇ γεύτερῃ Δεκτή

(ΔΕΚΤΗ ΜΟΥΤΡΑΣ ΤΟΙ
ΚΟΡΟΒΙΑΣ ΡΥ ΚΕ
ΧΑΡΤΙ ΚΑΙ ΦΡΟΥΤΑ

Και τὴν ἔδια ὥρα, ἀπ' τὶς γαλαρωτές
ἀβύσσους τῶν λυμανιῶν,
οἱ Λύκοι γκρεμίζονται καὶ θάβονται
μέσα στὴν πάχνη τοῦ πρωινοῦ: // Ε
κυλάει ἔνα κορμί, ἔνα πρόσωπο!
χωρὶς δόνιμα, ἔνα νούμερο πεσμένο,
ἔνα οὐλεῖ νεκρὴ ὄπωρα,
λειεμένη σὲν καπατήρια.

(Ενος δεσποιο φρούτο /
Φεινωφένιο.

ΓΑΙΕΣ ΚΑΙ Παλιοὶ τσιφλικάδες ἀγκιστρωμένοι
ΑΝΘΡΩΠΟΙ στὴ γῆ σὰν ἀπολιθώματα
τρομαχτικῶν θηρίων,
δεισιδαίμονες κληρονόμοι
τῆς ἐντολῆς, αὐτοκράτορες
μιᾶς σκοτεινῆς γῆς ζωσμένης
μὲ μίσος, κυκλωμένης μὲ σιδεράγκαθα.

Μέσα στοὺς κλοιούς ὁ στήμονας
τοῦ ἀνθρώπου δύτος πνίγκης,
τὸ παιδάκι θάφτηκε ζωντανό,
τοῦ ἀρνήθηκαν τὸ φωμὶ καὶ τὴ γραφή,
τὸ σημάδεψαν δουλοπάροικο,
τὸ καταδίκασαν νὸ ζεῖ μὲ τὰ γουρούνια.
Φτωχός, κακοπαθιασμένος, μεροδούλης
μέσα στὴν ἄγρα τὴ βλάστηση, ζεμένος
στὴ μὴ ὑπαρξη, κάτω ἀπ' τὸν ἵσκιο
τῆς ἄγριας πεδιάδας.

Χωρὶς βιβλίο ἔγινες ἀσπλη σάρκα,
κι ὑστερα σκελετὸς χωρὶς αἰσθηση,
ἀγορασμένος ἀπ' τὴ μιὰ ζωὴ στὴν ἄλλη
διωγμένος ἀπ' τὴν ἀσπρῃ πόρτα,
μὲ μόνη ἀγάπῃ σου μιὰ κιθάρα
σπαρακτικὴ μέσα στὴ θλίψη της,
καὶ τὸ χορὸ ποὺ μόλις καὶ φουντώνει
σὰν ὑγρὴ ἀνεμοθύελλα.

Μᾶ ἡ πληγὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν βρισκόταν
μόνο στὸν κάμπο. Μιτήξαν καρφιὰ
πὺ μακριά, πὺ σιμά, πὺ βαθιά:
στὴ πολυτεία, πλά στὸ παλάτι,
πῆρε καὶ θέριεψε ἡ χολεριασμένη
πολυκατοικία* τῶν φτωχῶν, πνιγμένη στὴ βρώμα,
μὲ μάρτυρα κατηγορίας τὴ γάγγραινά της.
*Ἐχω δεῖ στὶς ἀπότομες στροφές
τοῦ Ταλκαγουάνο*, στὴ πλούσια
τεφροδόχη τῶν λόφων

ΒΛΑΣΤΗΣΕΙΣ Στα χώματα, πού δὲν είχαν δνομα κι ούτε ἀριθμό
κατέβανε ο ἄνεμος ἀπὸ κυριαρχίες ἄλλες.
Ἐφερε η βροχὴ κλωστές οὐράνιες,

καὶ τῶν κυνοφοροῦντων βωμῶν δὲ γρῆς θεός
ἔσυνδινε τὰ λούλουδα καὶ τὶς ζωές.

Μέσα στὴ γονιμότητα αὐγάταινε ὁ *Χαρόφωνος*

*Ενα διάχυτο καινούργιο ἔρομα
πλημμύριζε, ἀπ' τὶς ρωγμὲς τῆς γῆς,
ἀνάσες ποὺ ἀλλαζαν σὲ μύρο καὶ καπνό;
Ο χλωρὸς ἄγριος ταμπάκος θύμων
τοὺς φραγμοὺς φανταστικοὺς φρόδωνες τού.
Βέλος ποὺ κορυφοῦνται σὲ φλόγα
πρεβαλε τ' ἀστροποῖται, μι ἡ καρμοστασια του
ζεκουκλίστηκε, καὶ πάλι ἀναρρινήθηκε,
σκόρπιτε τ' ἀλεύρι του, γέμισε
νεκροὺς καὶ ἀπ' τὶς φλέξ του
καὶ λίγο λίγο, μέσα στὸ λίνο του εἰδε
νὰ ξεπεκοῦνται οι θεοὶ τῶν βλασταριῶν.
Πλατωνικὲς καὶ φράγγια μοιράζονται
τὸ σπρότρο τοῦ ζέμευο
στῆς κορδονιέρας* τὰ φερά,
φῶς πυκνὸν ἀπὸ σπειριδῶν καὶ βλασταράκια,
τυφλὴ αὐγὴ βυζαρέμενη
ἀπ' τοὺς ὑπόγειους πηγητοὺς χυμούς
τῆς ἀλισώπητης ζώνης τῶν βροχῶν*,
τῶν μειεστῶν γυχτιάτικων πηγῶν,*

*Δρυμὲ Ἀμερικάνιε,
ἄγριε βάτε μέσσο στὸ πέλαγα,
ἀπὸ πόλο σὲ πόλο ἐλέκνιες
σὰν πράσινο θησαυρὸ τὴν πήχτρα τῆς χλωρίδας σου.*

*Βλάσταινε ἡ νύχτα
σι πολιτεῖες ἀπὸ σπόρους λερούς,
σὲ ξύλο θρούκι,
σὲ πελώρια φύλλα ποὺ σκεπάζουν
τὸ βλαστερὸ λιθόφι, τὶς γένες.
Πράσινη μήτρα, σπερματικὸ σεντόνι ἀμερικάνιο,
πηγὴ ἀποθήκη,
ἕνα κλαδί φούντωσε σὰ νησί,
ἕνα λουλούδι ἔγνε ἀστραπὴ καὶ μέδουσα,
ἕνα τσαμπὶ στρογγύλεψε τὴν περίληψή του
μιὰ ρίζα κατέβηκε δις τὰ ἔρεβη.*

Νεσελίκο

III IN THE VENEZUELAN

THESE ARE THE LARGEST OF THE COUNTRY'S
MOUNTAINS.

THEY ARE SEPARATED BY A RIVER,
A MOUNTAIN IS LOCATED ON THE RIVER,
AND A SMALL RIVER FLOWS DOWN
FROM THE MOUNTAIN TO THE RIVER.

THEY ARE LOCATED ON THE RIVER,
A MOUNTAIN IS LOCATED ON THE RIVER,
AND A SMALL RIVER FLOWS DOWN
FROM THE MOUNTAIN TO THE RIVER.

DA 2ΗΣΟ ⑨ 1947 4°
~~Τραπέζη~~ Τραπέζη 6/1948

Ζήτει δέ διά πεδίων Ζούλι λιμνοπέδιο
και γηραιό λιμνοπέδιο Πυργαίο
πάλι λιμνοπέδιο, Τρία Λιμνοπέδια.
Αρχικώς είστη η λαχανοπεριά
όχι λιμνοπέδιο με απλή ζωή
και οι ωραία γαρίδες σε πραγματεία
πάλι της συζικού λαχανοπεριάς ή πατάτας,
πάλι χίρια και κουτάλια νον ή παναγία,
πάλι υπαρχείας και αιωρούνται αλιν Αδριανί^α
και μετά αιχνούς και μερικές και χίρια
..... και σπαραγάνια εδώ. . .

Παραπάνω
την εποχή

Κιεδώ διά πεδίων

πάλι χίρια, και λαούς και δρόμος
και πάλι ωραίες νονές ή ανά, και και χλωριά
και ωραία περιά πάλι χίρια ο παραπάνω

77
Tried and failed. However, at 10:30 am
I drove north to the village of Uk.
There I found a large number of
people gathered around a simple
wooden platform. A small crowd
had gathered around a man who
was shouting and waving his
hands. He was shouting:
Uk is invaded by the Albanians.
The Albanians have
invaded Uk.

Portuguese Uk today has suffered its
first invasion, and sponsored by the
Albanians, they have also

τοι τοξίδευμα μ' ὅλος του εἰς σῆμα.
Αὐτὸς εἰραι τὸ δέντρο, τὸ δέντρο
τοῦ λαοῦ, ὅλων τῶν λαῶν
τῆς λευτεριᾶς τοῦ ἀγάνα.

Τῷ δέντρῳ
 Υπερασπίσου ~~τοῦ πατέρος τοῦ βασιλέως~~, ~~τοῦ βασιλέως~~
~~μηδέποτε τοῦ βασιλέως τοῦ πατέρος,~~
~~ἀγρόπινα γνά τὸ τόξο τῆς αὐγῆς,~~
~~διάδασσε τὸ δαστεομικένα μῶν~~
 στηρίζοντας τὸ δέντρο τὸ δέντρο
 ποὺ μεστώνει καταμεσίς στὴ γῆ. //

5

IV

ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΕΣ

οι Κι ἔρχεται τὸ δέντρο, τὸ δέντρο
 ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΕΣ τῆς καταγίδας, τὸ δέντρο τοῦ λαοῦ. //
 'Απ' τὴ γῆ ἀνεβάντων οἱ ἥρωές του
 δπῶς τὰ φύλλα ἀπ' τὸ χυμό,
 καὶ ὁ ἄνεμος θέβει τὰ φύλλώματα
 τῆς βιονερῆς ἀνθρωποθέλαστας
 ωσπον πέφτει στὴ γῆ ξαρά.

Κι ἔρχεται τὸ δέντρο, τὸ δέντρο
 ποὺ τραφήκε μὲ γηνινοὺς νεκρούς,
 νεκρούς μαστιγωμένους καὶ πληγωμένους,
 νεκρούς μὲ ἀπίθανη δψη,
 παλουκωμένους σὲ κοντάρια,
 κομματιασμένους στὴν πνεά,
 ἀποκεφαλισμένους μὲ τσεκούρια,
 πετσοκομμένους ἀπ' τὰ τέσσερα ἄλογα*,
 σταυρωμένους μὲς στὴν ἐκκλησιά.

Αὐτὸ είναι τὸ δέντρο τῶν ἐλεύθερων.

Τὸ δέντρο γῆ, τὸ δέντρο σύννεφο,
 τὸ δέντρο ψωμί, τὸ δέντρο ἀκόντιο,
 τὸ δέντρο γροθιά, τὸ δέντρο φωτιά.
 Τὸ πνίγον τὰ φυρτουνιασμένα νεφά
 τοῦ νόχτιου καιροῦ μας,
 μὰ στὸ κατάρτι ζυγιάζεται

"Άλλοτε πάλι ξανατέφρονν
 τὰ κλαδά σπασμένα ἀπ' τὴν δργή
 καὶ μὲ στάχτη ἀπελάστηκε
 σκεπαῖει τὸ ἀργαίο μεταλείο τοῦ:
 ἔται πέρασε μὲς ἀπὸ ἄλλους καιρούς,
 ἔται ξέφυγε τὸ ἀγνος τὸ θαυματερό,
 ὃσπου ἔται χέρι μυστικό,
 κάποιο μηράποια ἀναριθμητα,
 ὁ λαός, φύλαξ τὰ κομμάτια,
 ἔκρυψε ἀναλλοίστος καρμούς,
 καὶ τὰ χειλή τους ἡτο τὰ φύλλα
 τοῦ πελάσιου μοιραμένου δέντρου
 ποὺ διασπάθηκε σ' δλες τὶς μεριές,

(6)

III

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΛΑ ήταν πέταγμα στή γῇ μας.
ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Σταγόνες αίμα καὶ φτερὸν
 οἱ καρδερίνες, ἀραιμαζοῦν
 τὴ χαραυγὴ τοῦ Ἀγάγουων //
 "Ολοι οἱ ἀητοί τ' οὐρανοῦ
 σιτίζον τὸ ματωμένο σόν τους
 στὸ ἀκατοίκητο γαλάζιο, /
 καὶ μὲ τὰ σπρινθόρα του φτερὰ
 πέταγε πάνω ἀπὸ τὸ κόσμο
 δύ κόντωρ, πό βασιλὺς δολοφόνος, /
 καλόγερος ἐρημικὸς τῶν οὐρανῶν, /
 τοῦ χιονοῦ μαῦρο χαλμαλί,
 λαλάπα σὲ γερακιδὸν φωλά. // ɔ
 Φτερουγίζει, ἔνα βουνὸν πελαχίσιο
 κατὰ τὰ νησιά, ἔνα φεγγάρι πουλιά
 ποὺ δδεύουνε κατὰ τὸ Νότο,
 πάνω στὰ λιπασματικά
 νησιά τοῦ Περού. //
 Εἶναι ἔνα ζωντανὸν ποτάμι ἀπὸ σκάλα,
 εἶναι κομήτης ἀπροσμέτρητες
 μυρές καρδιές, π
 ποὺ τὸν ἥλιο σκοτεινάζουν τοῦ κόσμου, /
 ἔνα ἀστέρι μὲ οὐρὰ δασιά
 ποὺ ἀρμενίζει κατὰ τὸ ἀρχιπέλαγος. //

*[Καὶ σὸν τέρμα τοῦ δρυισμένου
 πελάγου, στὴ βροχὴ τοῦ ὄκεανοῦ
 προβάλλουν τὰ φτερὰ τοῦ ἀλυπτατροῦ,
 δίδυμα συστήματα ἀλεπιοῦ
 καὶ ἐργαθιδρίουν στὴ σωπῆ,
 σὲ χειμαρρώδεις μέσα τρικυμίες
 μὲ τὴν αὐστηρὴν ἱεραρχία τοὺς
 τὴν τάξη τῶν μοναξιῶν.]*

XIX

ΞΕΣΗΚΩΜΕΝΗ Η γη μας, γη πλατιά, ἔρημιές,
ΑΜΕΡΙΚΗ πλημμύρισε βουητό, μπράτσα, στόματα, //

(1800) Μιὰ βουβαμένη συλλαβὴ ἀναβε λίγο λίγο
 συγκρατώντας τὸ παράνομο ρόδο,
 δύστου οἱ πεδιάδες δονήθηκαν
 δλο σίδερο καὶ καλπασμό.

Σκληρὴ ἡ ἀλήθεια σὰν ἀλέτρι.

"Ἐσκισε τὴ γῆ, θεμέλιωσε τὸν πόθο,
 ἐπνιξε τὶς φύτρες τῆς προπαγάνδας ~~F~~,
 καὶ λευτερόθηκε μέσα στὴν μυστικὴ ἀνοιξη.
 Εἶχε βουβαθεῖ τὸ λουλούδι της, ~~Π~~κυνηγηθεῖ
 τὸ συναγμένο φῶς της, ~~Π~~είχε χτυπηθεῖ
 τὸ μαζικό της προζύμι, ~~Π~~τῶν κρυμμένων
 λάβρων τὸ φιλί, |
 αὐτῇ δύμως ~~Π~~έπεταχτηκε σκληρωτας τοίχους ~~Π~~
 ἀποσπώντας τὶς φυλακές ~~Π~~ἀπ' τὴ γῆ. //

Σκληρὴ ἡ ἀλήθεια σὰν ἀλέτρι..//
 Κούπα της, ἔγινε δ σκοῦρος λαός.//
 Παράλαβε τὸ ἔξοστρωκισμένο ὄντικό ~~P~~
 τὸ διάδονσε στῆς θάλασσας τὰ πέρατα, ~~P~~
 τὸ κοπάνισε σ' ἀδάμαστα γουδιά ~~P~~
 καὶ βγῆκε, μὲ χτυπημένες σελίδες
 καὶ μὲ τὴν ἀνοιξη στὸ δρόμο.//
 "Ωρα χτεσινή, ωρα μεσημεριοῦ,

ώρα σημερινή ξανά / ὥρα καρτερεμένη
ἀνάμεσα στὸ λεφτὸ ποὺ πέθανε καὶ σ' αὐτὸ ποὺ γεννιέται,
στὴν ἀγκαθιασμένη ἐποχὴ τῆς ψευτιᾶς. //

Πατρίδα, ἔχεις γεννηθεῖ ἀπὸ ξυλοκόπους,
ἀπὸ τέκνων ἀβάρτιστα, ἀπὸ μαραγκούς,
ἀπὸ κείνους ποὺ δώσαν, σὰν παράξενο πουλί
μιὰ σταγόνα αἴλμα πετούμενο /
καὶ σήμερα θὰ γεννηθεῖς καὶ πάλι σκληρή,
μὲς ἀπὸ καὶ ποὺ δροδότης καὶ δεσμοφύλακας
σὲ πιστεύαντε παντοτεινὰ θαυμάνη.

Σήμερα, δύως καὶ τότε, θὰ γεννηθεῖς ἀπ' τὸ λαό.

Σήμερα θὰ βγεῖς μὲς ἀπ' τὸ κάρβουνο καὶ τὴ δρόσο.
Σήμερα θὰ καταφέρεις νῦν τραντάζεις τίς πόρτες
μὲ χέρια κακοπαθιασμένα, μὲ κομμάτια
ψυχῆς ποὺ περισώθηκε, μὲ δέσμες
ἀπὸ βλέμματα ποὺ δὲν θάνατος δὲν ἔσθησε:
ἔργαλεῖα φοβερά
κάτω ἀπ' τὰ κουρέλια, ἔτοιμα γιὰ τὴ μάχη.

"Άλλες έργασίες τῆς Δανάης
Στρατηγούπολου γύρω στὸν

ΠΑΒΛΟ ΝΕΡΟΥΔΑ

σὲ ἑκδόσεις Gutenberg

*Παρακίνηση σὲ
ΝΙΞΟΝΚΤΟΝΙΑ
καὶ Ἐγκώμιο στὴ
Χιλιανὴ Ἐπανάσταση*

"Ἐτοιμάζονται:

- 1) *ΕΠΟΠΟΙΗΑ* (*Ποίηση*)
- 2) *ΝΕΡΟΥΔΑ καὶ ΠΟΛΙΤΙΚΗ*
(*Μελέτημα*)

L'ORIGINALE ITALIANA LIBRERIA LAZARUS

Beppe 11

ΜΙΚΙΕ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
ΒΟΥΛΑΕΥΤΗΣ

ΕΠΙΝΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΟΑΙΟΥ 39
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ - ΑΘΗΝΑΙ

Comto *Mitsoueon*
Tawriji Tewgádon

О БІОЛОГІЧНИХ
ІМУЩОСТІХ - ВИНОВА
ІМЕНІ

МІСЦІ БІОЛОГІЧНИХ
ІМУЩОСТІХ

Ім'я власника
Ім'я пасажира

TABLEO HERUMA

ΑΜΕΡΙΚΗ ΣΕΧΙΚΩΝΕΙΝ
AMERICA INSURÆCTA

γάλα πετρός
νύχια ή
θυματή

Δύντις ἡ γῆ μας, δέκας ἀκρη, ξεμονάχη,
γεμάτη στεμπατα, κουβέντες, χέρια.
Πιεδ συλλαβής σιωπής φωτιά δραμάσει
μαζεύοντας παρανομάς ρόδο,
Στάσου ναί στενάξουν τα λιβάδια
σε παλαιώμονά κάθι παί σε μετάλλου.

Συληράς ήταν ἡ ἀλήθεια σαν ἀλέτρι.

"Εσωασ² ἡ γῆ μας, ριζοβολοῦσ³ δικδιος,
ἀπλάδη ἡ προπαγάμντα σε σεντόνι
πιλ⁴ μνοιξη μυστική γεννήθη.
Το δικδιος ήταν σιωπηλός, ἔκοδιαγμένο
σε αρέξιμο μέ φῶς, ἐπολεμήθη
ἡ μαζική ἡ δράση, φύλημα
στέρες σημαῖες τές κρυμμένες,
μέ βγήκανε ἀνοίγοντας τούς τούχους,
τές φυλακές χωρίζοντας τής γῆς μας.

"Η ποδιά της λαδός μουχρός ήταν,
πήρεν ἐντός τήν πεταρένη ούσια,
τή σινδρπισε σ⁵όλα τ⁶έπιροδαλμάσια,
τήν έρριζε πάνω σ⁷έπιρτους δλημους.
Κι⁸ ζόγυς μέ σελήδες χτυπημένες
παί μέ τήν μνοιξη στό μονοκότι.
Όρα τής χτές, το δυτέλα μεσημέρι,

այս անունը բարեկարգ է ու այս անունը՝
ու անունը ու անունը համապատ
այս պարզ պատ ու քանիշը բառը
այս պարզ ու այս անունընքը
այս պատ ու անունընքը պարզ
ու այս այս պատ պարզ պատ

այս անունը բարեկարգ է ու այս անունը՝
ու այս պատ պարզ պատ անունը՝
այս պատ է անունը՝
ու այս պատ է պատ պատ
ու պատ պատ պատ պատ պատ
ու պատ պատ պատ պատ պատ
պատ պատ պատ պատ պատ
պատ պատ պատ պատ պատ

պատ պատ պատ պատ պատ
ու պատ պատ պատ պատ պատ
պատ պատ պատ պատ պատ

ԱՐՄԵՆԻԱ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ
ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ
ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

"Η ποθκά της λαδός μουχρός ήταν,
πήρεν ἐντός τήν πεταμένη ούσια,
τής σιδρωτες σ' ὅλη τ' ἄκροθαλάσσια,
τήν ξέριξε πίνω σ' ἔπαρτους δλιμους.
κι' θρυγή μὲν σελίδες χτυπημένες
καὶ μὲν τήν ἄνοιξη στὸ μονοκάτι.

"Ωρα τῆς χτές, τό ντέλα μεσημέρι,
ἔρα τοῦ σιμερα ξανδ, ἀλλά τῆς ἐλακόδας ὥρα
ἀνάμεσσα Ο νεκρή στιγμή καὶ μόλις γεννημένη
σ' αὐτή τήν ὅρθια ἐποχή τοῦ φεύδους.

Πατρόδα, γεννημένη ἀπό ξυλοκόπους,
ἀπό παιδίστροβοτεστα, τούς μαραγιούς μας,
πεζίους ποσ δύσαν αδν πουλί ο παράξενο
αἴμα πετούμενο μιδ στέλλα,
καὶ σιμερα θέμ γεννηθεῖς γερή πόλι,
ἔιετ ποσ οἱ προδότες κι' οἱ δεσμοφυλακοι
σ' εἶχαν γιδέ πάντα πατημένη.

Ξανδ ἀπ' τό λαδ θά - γεννηθεῖς αδν τότε.

Τέρα θέ βγεῖς ἀπό καρβουνο καὶ δρόσο.
Τέρα θέ ρθεῖς νδ πουρταλίσεις θύρες
μέ χέρια βασινισμένα, μέ κλωνόρια
βλέμματα ποσ δέν ἔσβησε ὁ χέρος,
κέ σύνεργα φυχροῦ εἰμάτου
κ' ἄρματα κάτω ἀπ' τό πουρέλια.

(D)

„այդ քննում զիմ այս տես Ա
„առօս բնական այլ քերն ազգի
„առանձնութեան մասի բարեկար իր
„քաղաք քուշակի ու առև պնդով այլ
„ըշնչութեան առնեն և արգի՞ւմ
„արհասոց նոր սկյուն այլ եղ կա
„ազգական ունին եւ անդ ընդ ուսու”
„այլ քանին այլ չեն, ենոյ ազգին Առ ազ
„բնակութ շախ լու ներկո նորս Օ առանին
„քածեա Առ նյուն առաջ այլ իրենո

„առանձնում են բնակութ, ամերի
„շախ առանձնու յնու, առարգին նեմու են
„օստիկու Օ նայս ան առնեն
„ամեր նաև օստիկու ամի
„ամեր նաև ըշնչութ են պարս Նու
„առանձնութ և՛ և բահօս և առ նու
„բնակութ պահ կոյ առջի՞ս
„ամեր ան ըշնչութ են առ երշին նու

„ամեր լու օստիկու նաև ըշնչի են պատ
„պատ ըշնչութ պահ են ըշնչի են պատ
„պահուն են, առանձնութ պահ են
„պահի են պատ ան պարկան
„պարկան պահ պարկան են
„պարկան իր ամեր պարկան

“ΕΩΣ είναι το δέντρο, το δέντρο
της ουδέλλασ, του λαού το δέντρο.
Πώς ποι πλαγκτώρια ανθίζει
σαν τα φύλλα στη δευτερολόγη,
και σαν φύλλωτα μαρτινέτες τη γέρει
το μπρύο πάνω για κουνινάς
επειδή τον μαρτινό να φέξει
τους φωτιούς ξανά στο χώμα.

“ΕΩΣ είναι το δέντρο, το δέντρο
θραυσμένο με γυναικες νεκροβόλες μας,
νεκρούς γεννημένους, λαμπλανους,
νεκρούς με παραλόγη λυσαρβίνες,
σε αποθεματικούς γεννημένους,
γεννημένους φύλλα παλ σαμάχητε,
με ριζάνινη χρήση παρόλας,
επειρημένους στην έκπληξη.

“ΕΩΣ είναι το δέντρο, το δέντρο
με τις καντανές της ρέσσες,
άρδει πάντα το μαρτινόρι,
σε ρέσσες του προσηλύτα από,
με τη γραβούση μασ το χώμα διάφυρα.
τη διαρρέσσουν μέσα στης μάρτρες
σε πορεύσουν στην μαρκιτεκτονική τους.
πάντα απότα μέση,
τρέψεις, μέση διαρρέες,
μάλιστα λουστημένα φέρες
σε πάντα, όπως πλανήσες.

Κα θέ μνημετράς έπερμησε στοδες παλμους
τοδες παραπόνης, τοδες γινομένους,
τοδες πορέρος ομοιού με χέρι
σαν βρέση μεγνήσεις για τη ρέσσα
μετε διέρεσε, η γης ανοσκήτη,
σάλμισε πάρες τη μαστέρια.

“Αλλας φορές, πάρησουν ξανά
οι μάρτρες συντερέμμια τούς καημούς,
καλι μελά τρομηγημένη
μαρτρει, την άρχασα μάρκοντει.
εποτη μασ πατρόδες μίλλους ηρθε,
με μασ γήνι μάρτινα ρυγίνες,
εστρουν ζην μαστικό χέρι,
μάρτρα χέρια γιλιαδέσ,
ο λαδός, φρούριας τη συντερέμμια,
καρρούς γέρους, μπρυνάς,
καλ γελάνη του ήσαν τα σύλλα
τούς μπλεμένους, μαντούς δέντρου,
φυτράνοντας σ' ούλα τα μέρη,
μάνω στης, ρέσες περιπατόντας.
τούτο είν το δέντρο, το δέντρο
του λαού, την λαβήν πάνταν,
τις έλευτεριμές, της μάλης.

Δεκάνοντας τη μαρτριδαλλή τοσ·
τέσ νιδές έκτενες του χατζενει·
γερνή στης φύτρωιας το χέρι
επειτη κού οι προυστούς μαρτούς του
μίλασινονταν φύς την μέση μέρα.
δεν χέρια του οικιάνοντας τη γή μας
εγειτε στη λαρφή μερτική,
πατέρνει σου το φαρέ, το μήλο,
πατέρνει σου την παρόδια, το μπι,
στέλνει μά στο μέτωπο ωκλικούς,
στα σύνορα της φύλλωτας του.

“Αρνύεται γερά πέρα στις μάρτρες,
τέσ έχθριμές νόχτες μοιράζεις,
φύλλες γήγες γαρυνήσεις το γηρό,
φύλλει στη στέρεια μάνασινει,
μαστινότας το δέντρο, το δέντρο
κού βγαζεις από την παρόδια της γής μας.

ու առաջ ու պահեմ
ու առաջ ու պահեմ
ու առ անձրսութ ու առ պահ
առ առ անձրսութ ու առ պահ
առ առ անձրսութ ու առ պահ
առ առ անձրսութ ու առ պահ

ու առաջ ու պահեմ
պահ պահ ու պահ
ու առ առ պահեմ
ու առ առ պահ
ու առ առ պահ պահ պահ

պահ պահ պահ պահ
ու պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ
ու պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ պահ
ու պահ պահ պահ պահ պահ
ու պահ պահ պահ պահ պահ

ու պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ
ու պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ պահ
ու պահ պահ պահ պահ պահ

ու պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ պահ

ու պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ

ու պահ պահ պահ պահ
պահ պահ պահ պահ

πατέρας πάτεράς, ουδέποτε διαμεμένα,
όλλοτες λουστράνα γένες
των απειλών, θυμες μλανήστες.

Πατέρας μυθοποιός της ιερομηνίας στούδιος πλεύσιμους
τούδις επιφανεῖς, τούδις γινομένους,
τούδις πορφύρας από χέρια σε χέρια,
από την παγυδιάτρας για την ράστα
χρέα μπλοστά, ή γιανές μπορχτή,
σφράγιστα πράξις την μαστέρια.

Επίσης είναι το δέντρο την έλευσιν.
Επί δέντρα γάρ ημείς, το δέντρο νέφος.
Δέντρο όμως, το δέντρο μέλισσα,
δέντρο γραύιδα, το φλογοβέλντρο.
Ως δέντρα το βασανγκόνδρο,
καθρέπτας την μαύρης έποχής μας,
με το καρύδιο του βασταίται γερά,
το βαργγόντα της διδαμής του.

πατέρων δου την παρότα, το δέντρο,
στελνεις μάχη στο μέτωπο φυλάκιους,
στη σύνορα της φυλλωστής του.

21

*Αμύνεταις γαρδί πέρα στές θηρας,
τές εχθρικές νόχιτες μοιραζέται,
φυλάει γάρ ουρανής το γέρο,
φύλλα στη μετέρια αναστένει,
βαστάνεις το δέντρο, το δέντρο
κοστριθαίνεις την παρότα της γῆς μας.

ΟΡΑΩ ΗΛΙΟΥ

VOY A VIVIR

*Βγόδες οδόιο νού παθέμνω. Θεσγώ τάρα
πετοιαν ήμερα ήρεστεσια γεμάτη
μανδρεσσα στούδια λαδί, στην οίσηη μέσα.
Διγήνων έδιδε τούτα κανονισμένα
σήμερα πού οί γκανγκιστέρες προσπερνάνε
την „δυτειανή κουλτούρα“ πουρμπλιμντας
στεμένα χέρια πού στην "Ιστανμπούλ φονεμούν
πατέρας θηλιές πού στήνουν στην "Λαθίνα
την μέτεμβρα πού κυβερνάει στην Χιλιή
πατέρας μάχη ουλιές πού πετρών.

με λόγια πατέρας λαούς πατέρας δρόμους
πού με παρτερούν πατέρας πατέρας χτυπήσινε
με χέρια μαζεμένα στην πόρτα μου.

27

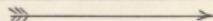
99

Niya Zuvzava
(ALGUNAS BESTIAS)

Ἔταν τὸ ουρούπικα τῆς ἵγκονάνα.

Ἄπο τὸν ποζωτὴν ὀυρούπικα
ἡ γλώσσα εἶναι ἀκόντιο
Ἐλόγχισε τὴν χεῖρα,
σίδηβαν' ὁ μέρανυκας μονάχος
μελυσθῆται πόδια στὸ Σόρρο,
τὸ καμινάδει, αἰδέριο ὅχυρονο,
ετὰ μαυριά σιάρεσα πάνω
μπότες φορώντας διπλο χριστάρι,
καδύς η τάμα μὲ επαδή μάτι
Θεέτει τὸν ὄμορφια δύριο
τοῦ κόσμου οὐρανού παντούρενον.
Ο πίθηκος κῶνον κονούσε
ἀχερόγαγα ἐρυτάρικο
ετοῖς χαραυγοῖς τὸς ὄχτες,
κονιύντας γράχιες λανθίσμενος
καὶ πανικός στὸ βιοδεῖ βιερό²
τῆς πετασίδης τοῦ Λούνα.
Ἔταν η νύχτα τοῦ κροκόδειλου,
νύχτα ἀγρή, Λουζονολασμένη,
τ' ἀγδού ποὺ ἀτ τὴν Ιάστην γυαινεῖ,
κι ἀπὸ τοὺς κοινισμένους βάστους
ἀρκατσινιᾶτ ἀχός διπλο σκοτάδει
επὸς γῆς τὰ ἔγκατα γυρούσε.

Η πιόπαρον ετὰ γύρα γύρον
μὲ τὴν γυναικικὴ της ἀπεξία,
διπόντας τρέχει μὲς στὸ Τόρρο
καδύς η μέδη τῶν ματιῶν του
εγλούζει μὲς στὸν κεφαλὴ του.
Τὰ κονιάκια γύρον τὸς ὄχτες
τοῦ πισταγού μὲ τὸ πονδούνι
επὸς δερμὸν γυγιᾶτ τὴν γύρικα
ὄργιον μὲ κόκκινα οδύστια.

Θεατή προσωπικότητα της Γαλατάς.

Καὶ κάτω εποῦ νεροῦ τὸν ἄπιλα,
ὅπου ὁ μύκες σὺν δὲ γέροντι,
κουρνιάζει ὡς γιγάντος βοῖος
χυμένος εποῦ ἀγιοῦ τὸν βούρκο,
ἀρπαχτικὸς καὶ ἱεράρχης.

Ἐποῦ πομπέος, ἀλλοιοῦ δὲ αὐτοῦ
βραχίονας πίκασσαν τὴν
ράτσας γορόντας πέδον χρισταῖ,
καθὼς ἡ Θηβαὶ πὲ πατέρι μάτη.
Βλέπεται τὸν ἀκροπόλιον τίμονον
τοῦ λιμένος φρεσὸς παραπέντεν.
Οἱ πιθανοὶ λέπαις καταβοτε
διώρταρα δραστήρια.
εποῦ καρδιῶν, τοῖς ὅχτες
κανούνται φραγκοὶ μάνικες
καὶ πανκότα εἰς τίθεσιν προσο
τῷ περιβόλῳ τοῦ Αιδενίου
προσαὶ γένονται τοῦ Κροκόπεδου,
τυγχανοῦσι διαβατικά πέρα,
τοῦ Αιδενίου περὶ τὸν Ελαστο-τύμπανο,
καὶ λόγοι τοῦ καναπέριον βάσιν
δραματικῶν ἀδεστρῶν τοῦ πειράθη
εποῦ γε τὰ οὐκατα γυρίσσει.

Οἱ διάσπαρτοι τοῦ πόλεων θύραιοι
πὲ τῷ γειτονεύοντι Πόλει,
τὸν διάσπαρτον πρόσθιον μέσον τοῦ Ζεύσου
καὶ τοῦ πέδου τοῦ πατέρος τοῦ
Πλούτοντος πέρα τοῦ πειράθη τοῦ,
τοῦ καναπέριον θύμπαν τοῦ πειράθη
τοῦ πειράθη περὶ τὸν πατέρα τοῦ
εποῦ πομπέος, βραχίονας τοῦ πειράθη τοῦ

10
Nest was built into a hole in
the tree because it was
well hidden & protected
from the birds which
would have destroyed it.

Άγάπη της Αμερική^{9A}
(AMOR AMÉRICA)

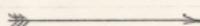
Πρὶν ἀπὸ τὴν περούκα καὶ τὸ μπέρτα
ποτάμια ὑπῆρχαν, διεβοτοπίαια·
ἡδαν βουλσερές, καὶ εἰς ρυποθάγιες τους
ὁ κόνιθρας, τὸ σινύ, ἀκίνητα γαινόνταν·
ἡγαν ἡ καταχνία καὶ τὸ πυκτὸ πούσι, ὁ κεραυνός
σίχεις ὄνομα τόπε, σὲ κάμποι σίχεις ἄκρη.

Χύνα ἦταν ὁ Ἀνδρωπός, υφρία, θρέφαρο
τοῦ πολοῦ ποὺ τρέμει, ἀγρό ἀσπροσύμια,
ἡγαν ἄγριος πελαστής καὶ πετρομάχος,
κούπα βασιλική, ποτομοποτρόδιθ.
Ἴθιαν γεμάτος αἴρα, δέρμη, ἀστὰ ἔκει εἰνὶ σῖσοιδυχη
τῆς νεροκρονούστης πανοπλίας του,
τὰ δρατκά αὐτῶς τὰς γῆς ἦταν
γεράμψητα.

Kανές δὲ στέρευει
νὰ δυκινθεῖ μετά· τ' ἀγέρι
τὰ Ιπεμανεῖ, η γύναια τοῦ νεροῦ
ἐδάγητοκε, οἱ κλεῖστες ἐκαδηκαν
βουτιάζειν στὴ σιωπὴ ἢ στὸ αἷμα.

Ἄλι στήση σὲν ἐκάδη, σποκάνηδες δαλεΐσια,
καὶ πάσι γριαγάδιστο ἄγριο
σταγία κόκκινη ἔπεισε σὲ διασύρα
κι ἐσβύστη ἔνας Ιύκιος χωματένιος.

Σεγώ ἐδο στέκομαι, μετρῶ τὴν ἱστορία,
καὶ τὴν Εἰρήνη τὸν βούβαλον
ὂς τὶς μαστιγιώνεις ἀμφούδες
ετοῦ ἄρετο τῷ στεριάς, εσθὶ συριασμένο
ἀφροβούνει ἀπὸ φύσις ἀντάρτικο,
καὶ εἰς σποντές μέσα στὰ κατσαβροχια
στὸν Βενεζούελας μαύρη γαλήνη,
σὲ πέτυχα, πατέρα μου,
χαλικοῦ καὶ σκοτους πονεμιτή νέο,
ἢ σὲ, γύρα νησική, ἀτίθασο κεφάλι,
μάτα καιμάν, μεταπλοπεριστερά.

Έγώ, ἀπ' τού πατέρα γυαλιένος, τὸ ματέρα
τὴν πέρα θύγιξα κι εἶπα: μη

Πότος

μὲ προσμένει; Κι' ἀπούσα τὸ χέρι
πάνω σὲ μιὰ σκιά ζελεού κρυστάλλου.
Μὰ μηδέκα μέσα σὲ ταυτόσθια σαλοτέκας
κι ὅταν ἔκει γυνό τὸ φῦτερον έστασιν
κι ὅταν ὁ γέκιος στράνει ματοκάλι.

Γέμου εἰς χωρίς ὄνομα, μάτι Αμερικά,
μαστί τῆς νύχτας, ἀγκάθι πετρόστρακου,
τὸ δρωτά εἰν μὲ τρυπά λιπό τὶς ρίζες
μέχρι την κούπα πού τὸ πίνο, σπύν ύγεια τὴς ὕδρας
τὴς λέγειν πού οὐ τίς νὰ ποῖει σὸς στόμα μου.

ω7

Η σέρια δὲν καθάρισε ταπετσαρία,
δεκτὸν εἰς γραμμάτους ἄγριο
τραχικόν τάντον εἴδη βεβαία
μὲ διάβολον διατελεσθεντον.

Εγώ δὲν φέρομαι, μετρώ την λεπτομέρια,
κι τὸν εργάτη της λεπτομέριαν
διὰ της πασταγιώντας λεπτομέριας
τρεῖς λόγοι της επειδότ, εκτὸν ευφυεργετικού
δημοφοίου κατὰ τὸν ανθρώπον,
καὶ εἰτε διαδεικνύει τὴν λεπτομέριαν
τοῦ δεκατοτετρακοσίου γενετήρου
εἰς επίπεδον τοῦ πολιτικού
κατατελεσθεντον εἰς τὸν ανθρώπον
μὲ τὴν φύσην την, εἰς την αρχήν
την πατερικήν, μετατελεσθεντον.

trinjengat ilmu dan teknologi
yang kita punya untuk menghadapi dunia

menjadi seorang yang berpikiran luas
dan berteknologi modern. Kita punya kelebihan
teknologi dibandingkan dengan negara-negara lainnya.
Kemudian kita juga harus berusaha untuk
memperbaiki teknologi kita agar tidak kalah
dengan negara-negara lainnya.

Jika kita berhasil mencapai tujuan ini maka
akan memberikan dampak positif bagi bangsa
Indonesia. Kita akan menjadi negara yang
berdaya saing di dunia. Selain itu kita akan
mampu memenuhi kebutuhan kita sendiri
dan memberikan kontribusi bagi dunia.

F2

95

ΦΤΑΝΟΥΝ Τ' ΑΓΡΙΟΠΟΥΛΙΑ
(VIENEN LOS PÁJAROS)

Όσα ώσαν πετούκενα στὸ δῆ μας.
Όπως εταῖες ἀπὸ γῆρᾳ καὶ αἴρα
τὰ καρδερίνια πυρά σφόδρα
τῇ χαραγνούσῃ τῷ Αιγαίονα.
Τὸ τουκάν ὅταν ἔνα πανέμοσε
πανέρι μὲ λαμπερά φροντι,
εἰδε τὸ κελιμποὶ τὸς επίδει
τῆς λεπραπέτη τῆς πρώτης επίδει
καὶ ἡ πακιζακία της κείη
επόν ηγευχο ἀέρα πῦρ ἐγίνε.

Κεῖται ὄρχοντες παπαγάλοι
επὶ φυλλωτάς τῆς γράμμης
ὅπου χρυσοπράγματοι ὄγκοι
βγαλμένοι μόσιοι ἀπὸ βούρκο
τῆς Ιάσποτ κεῖται βαστογέρια,
καὶ μὲ τὰ σιρουγνά τους μάτια
δυρούσει κίτρινο σκαλπισθεῖ
δραῦο τῆς ἥπινας μεταξίον.
«Όσοι εἰ ἀγοὶ πάντα στὰ σύρινια
ἔθρεψαν τὸ αύματοκορμί τους
επὸ διατοίνυχτο γαλάζιο,
καὶ εταὶ γῆρᾳ τὰ σαρκοβόρα
πετοῦσε ψυλά ἀπὸ τὸν κόσκον
ὁ κόνοπρα, γονιᾶς ρύγας,
καζύερος ἢ σύρινιο μοναστήρι
βιωστὸ τοῦ χιονοῦ μαύρο,
διεττὰ τῆς γερακίνας.

Ἔριδα ἡ επουργιστοπτεῖδες
στάχιναν σύσιες μὲ τάστη
μηνύρα τυρικά δέατρα
ὅπερ ἀκούγονται γραγνούσα.
Παρέκει πετάζει γλάροντας
τὸ ταπετό κεδάρινη του
μέρφι τὸν επιδιέν τῆς γούρονες.
«Η γύρηα ἀραούκανα ἔσπει
εσπρότη γούδια εταὶ χαμοκάδια
καὶ παρατὰ βασισικό βεγάρο

(VIEHEN ΤΑΣ ΕΛΛΑΣΕΣ)

Ζ' αὐγά τας τὰ χατκωματένια.

Τοῦ Νότου ὁ κόκκινολαίμης,
τῆς χινοπυρίας ὁ μαραγκός μας,
ἡ στήθος ἔστηκε κεντημένο
μὲν ἀσπεριγούντος κόκκινους,
καὶ τῆς νοτᾶς ὁ τεινυκοῦς γραβούντες
ἡ φλογέρα τα πονόμωσις θρῆκε
εἰδὸς ἀθάνατον νερόν.

^{ΕΠΙ}
Αἰώνιη, ὑψός εἰπτρούφαρο
εἰδὸς εργάνεικο δροΐτες λόπτες
τοῦ χρυσοκόκκινου γαοῦ τον,
καὶ καδύς ἡ λαραγγὴ πετοῦσε,
ορέα ἀπὸ τοῦ πνιγερὸς τὸ οὐρανότ
μάζευε τὰ κοινήματα
τοῦ κετταλ, ποὺ ἀμερος πετάχτη,
κονιέται, γυνοτράπει καὶ Ιδαίτερ
καὶ κάνει ξερό τὸν παρδένα φύρα.

Ψηλορυγίνει ἔτι δατασσοβόντε
εἴτα γηγειά πολέ, γεγγάρι
πουδιά ποὺ πάνε γιὰ τὸ Νοτά,
πάνου ἀπὸ τὰ δερμονήσια
τοῦ Περού.

Πολάκι ναι ψυντανοῦ ἵσκιον,
Εἶται κομήτης μὲ καρδούντες
μικρές καρδιές διμερούτες
ποὺ σκοτεινήσεις τῆς γῆς τὸν ἥπιο
μετευρίτης μὲ παχεῖα σύρα
κονιόκενη πάνω στὸ ὄρχιπέδαιο.

Καὶ στὸ δερμό τῆς δατασσας τὸν κόρσο, μὲς στὴ σιωπὴ ἐφραγμένα,
μέλια στοῦ ὄλεανον τὰ μετόρα, ἀναμεσίς βροχοδύνεσσες,
ξερὰ πανταζαράς κονιούνται μὲ τὴν αρχοτικὴν γεραρχία
οὐδὲ συστήματα ἀδέτι, τῆς μεταξίας τῶν ἀγνά τάξην.

Ω)

անձնագիր և ուս կեց

առավելութեա է ուժի մո
ւայ առաջարկ և ընդունած են
ուսպանք առանձ ուժի և
առավելութեա ուս կեց
առաջ առաջ ուս կեց գույն ու

օգագոտին օրու պահ
ուժի մուտք առանձ է
ուս կեց ուսպանք ուս
առաջ բարեկ ուժի և
ուժի և առաջ ուս կեց

Առաջնորդ և սպահ
ուսպանք ուս կեց ուս
ուսպանք ուս կեց ուսպանք
ուսպանք ուս կեց ուսպանք

ուսպանք ուս կեց ուսպանք
ուսպանք ուս կեց ուսպանք
ուսպանք ուս կեց ուսպանք
ուսպանք ուս կեց ուսպանք

ուսպանք ուս կեց ուսպանք
ուսպանք ուս կեց ուսպանք
ուսպանք ուս կեց ուսպանք
ուսպանք ուս կեց ուսպանք
ուսպանք ուս կեց ուսպանք

առաջնորդ ուս կեց
ուսպանք ուսպանք
ուսպանք ուս կեց
ուսպանք ուս կեց

ուսպանք ուս կեց ուսպանք
ուսպանք ուս կեց ուսպանք
ուսպանք ուս կեց ուսպանք
ուսպանք ուս կեց ուսպանք

Θέλω νὰ γίνεω
(VOY A VIVIR)

Σγὺ σὲ δέξω νὰ πεδάνω. Φεύγω τώρα
 τέσσιαν ήμερα ήγαίστερα γεμάτη
 ἀνθεγά στὸ Ιαό, επὶ γήση μέσα.
 Υψήλην ἐδῶ τοῦτα κανονισμένα
 σήμερα ποὺς οὐ γκάνυκεστερς ηροειδεράνε
 τὴ "Μύτικὴ καυτούρα" κουβαλώντας
 μὲ χέρια ποὺς επὶ γενεύα φοεύον
 καὶ τὶς δημιεῖς ποὺς επήνοια επὶ γένεν
 τὴν ἀτιμία ποὺς κυβερνάει εὴ ΧΙΓὴ
 κι ἄχ κόβω νὰ μετρῶ.

Ἐδῶ στέκω
 μὲ ζόγια καὶ ιαούς καὶ ορόνους
 ποὺ μὲ καρτεροῦν καὶ πάζι καὶ χυπάνε
 μὲ χέρια μαζεμένα επὶ πόρτα μον.

Ω)

Quelques
animaux

ALGUNAS BESTIAS

C'était le crépuscule de l'iguane.

De sa crête arc-en-ciel
sa langue tel un dard
s'enfonçait dans la verdure,
le moine fourmilier foulait
d'un pied mélodieux la forêt,
le guanaco fin comme l'oxygène
dans les hauts espaces grisâtres
chaussait des bottes d'or
tandis que le lama ouvrait des yeux candides
sur la délicatesse
du monde couvert de rosée.
Les singes tressaient un fil érotique
interminable
sur les rivages de l'aurore,
abattant des murs de pollen
et effrayant le vol violet
des papillons de Boyaca*.

Le jaguar effleurait les feuilles
de son absence phosphorescente,
le puma court dans les branchages
comme le feu dévorateur,
dans ses yeux flambe
l'alcoolisme de la forêt.
Les blaireaux grattent les pieds du fleuve,
ils hument, ils reniflent le nid
et son délice palpitant
que leurs dents rouges attaqueront.

C'était la nuit des caimans,
la nuit limpide où pullulaient
les mâchoires hors de la vase,
et du sommeil des marécages
refluait un bruit sourd d'armures
vers l'origine de la terre.

FIN

REVUE
LES

Quelques
choses

C'est le résultat de l'usage

De ce côté ici-ou-là
ce jugeai tel auquel
c'eût été dans la force
de toute volonté toutefois
d'un pied médiocre si tôt
le succès fut comme l'ordinaire
que les pertes excessives
causées par des pertes d'autre
sorte que le temps ouvert des armes conduisent

au monde convient de faire.
Les siennes nécessitent un étendue
incommensurable
sur les rives de l'Isère,
spécialement des murs de bâtiere
et écluses toutefois
des bâtières de Boscac.*

Le succès nécessite les levées
de son spéciale proportionnée
comme celle qui résulte
dans ces deux types
l'oscillation de la rivière.
Les plaisirx distillent les biens du genre
du jeu, goutx longs distinguent
et son délice baignant
les humeurx, ils renvoient le vin
Les plaisirx distillent les biens du genre
comme le jeu dévorant,
le plaisir court dans les pustules
de bains comme les pustules

C'est là aussi ces canons,
les murs timide ou bâtiere
les marchioles port de la vase,

et un sommeil des matières
lejouis au printemps q'st un peu

vers l'origine de la rivière.